

1

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách.“

ze žalmu 26. neděle v mezidobí

Úvodní slovo

Když řeknu, že vás zdravím v novém školním roce, dostává tato fráze hnedle dvojitý význam: Naše životní podmínky v kostele jsou od začátku tohoto měsíce vsutku „nové“. Ale hned dodávám, že doufám – jistě spolu s vámi, že toto nové brzy zase bude nahrazeno tím starým. Zatím prožíváme tzv. „chaos na počátku“ a nezbyvá, než abychom se pocvičili v trpělivosti a odevzdanosti do Božích rukou.

Prosím vás tedy o maximální všestrannou podporu i o pochopení toho, že leccos musí být dočasně změněno.

A tak vítám nového pana kaplana (jistě se vám časem na těchto stránkách více představí sám), vás všechny a s tímto novým školním rokem i novou šanci učinit další krok na naší cestě do Božího království. Ať nám všem Pán žehná!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Na začátku září byla zahájena dlouho připravovaná **rekonstrukce sakristie kostela**. V této souvislosti připomínáme, že do konce října nebudou z kostela vypravovány pohřby ani žádné jiné mimořádné bohoslužby či akce (koncerty apod.). Běžný provoz kostela je zachován s určitými omezeními: Není k dispozici boční kaple pro maminky s dětmi, nejsou k dispozici toalety (je možno použít veřejné záchodky v parku za kostelem směrem k Janáčkovu divadlu denně od 7 do 18 hodin). Prosíme o pochopení a toleranci všude tam, kde se probíhající opravy dotýkají našich dosavadních zvyklostí!

S průběhem oprav a s informacemi s tím souvisejícími se můžete seznamovat na vývěsce u hlavního vchodu, která je tomu věnována. Tam také bude průběžně zveřejňován aktuální stav finančních nákladů, výše sbírek, dluhů atd. Připomínáme, že na opravy kostela je určena zejména sbírka každou první neděli v měsíci. Už teď děkujeme za všechny vaše dary a příspěvky!

• **Příprava nových katechumenů** bude zahájena v měsíci říjnu. Zájemci se mohou hlásit osobně či telefonicky (545 572 215) na faře na Lidické 6 (nejlépe pondělí – pátek od 9 do 11 hodin, ve středu i odpoledne od 15 do 17 hodin), kde také

dostanou potřebné informace. Příprava je otevřena také zájemcům z jiných farností či těm, kdo si chtějí doplnit své vědomosti či obnovit svůj život z víry.

• **Příprava na svátost biřmování** bude zahájena rovněž v měsíci říjnu. Zájemci necht' se hlásí obdobným způsobem jako ke katechumenátu (viz výše).

• **Vyučování náboženství** se organizuje na jednotlivých školách podle místních podmínek a podle počtu přihlášených žáků. Škola je povinna zajistit výuku náboženství, pokud se přihlásí nejméně 7 žáků. Je tedy třeba nejprve podat přihlášku na příslušné škole, pokud se neshromáždí dostatečný počet přihlášek, obraťte se přímo na svůj farní úřad, kde je možné zajistit náhradní variantu výuky, např. přímo na faře.

• **Příprava na 1. sv. přijímání** není součástí vyučování náboženství ve škole, ale probíhá zvlášť ve farnosti, kam děti chodí na bohoslužby. U nás se tak děje vždy od začátku doby postní tradičně ve středu odpoledne na faře. K přípravě se přijímají děti až od 2. třídy ZŠ a s podmínkou navštěvování alespoň jednoho roku vyučování náboženství! Je třeba včas sledovat ohlášky a farní časopis, kde jsou zveřejňovány potřebné informace.

• V sobotu 8. října 2005 se uskuteční **DANCEREVO – setkání mládeže Brna a okolí**. Začne v 18 hodin mší svatou s rockovými zpěvy v kostele Nejsvětější Trojice v Králově Poli. Od 19:30 bude následovat taneční a zábavný program

v KC Semilasso. Vstupné bude 40 Kč. Od 19:30 do 20:30 obdrží každý příchozí nápoj zdarma. Předpokládané ukončení je v 01:30 hodin. Bližší informace poskytne Mirka Jašková na tel. 777 872 434 nebo e-mail: Jaskova@seznam.cz.

• **Kurs pro zpěváky žalmů**, který se konal v červnu, bude mít své pokračování od října do prosince, vždy po čtrnácti dnech. Čas konání jako minule, tj. pondělí 19:30 v kostele. Termíny: 3., 17. a 31. října, 14. a 28. listopadu a 12. prosince. Tentokrát nás čeká méně teorie a více zpěvu. Pozvání platí i pro nové zájemce, *podmínkou je účast od prvního říjnového setkání.*

Stěhování

Jednoho dne mi přišla SMS, abych se zúčastnil vyklízení prostor boční kaple za účelem její blížící se přestavby. Dorazil jsem do kostela po večerní mši svaté. Nedočkavý jáhen Ivan Synek nás okamžitě začal burcovat do práce. Začali jsme s přesunem těžké skříně a následně klavíru, který se nám kupodivu nepodařilo rozbít, i když jsme se celkem snažili.

Obzvláště zajímavé bylo přenesení mohutné sochy sv. Tomáše Akvinského i s podstavcem od dveří do boční kaple až ke zповědnici na pravé straně kostela. Připadali jsme si jako na nějakém zvláštním procesí a celé to uzavřel kdosi poznámkou: „Tak na příští farní pouť na Vranov jdeme s Tomášem Akvinským.“

Postupně jsme přemístili do prostoru před čelním oltářem většinu vybavení boční kaple s výjimkou lavic, které museli rozmontovat odborníci, neboť mají historickou hodnotu (ty lavice, ne ti odborníci). Na závěr jsme si nechali troje topení, naplněné cihlami. Pokus pohnout s tím největším a nejtěžším se nezdařil. Musíme ty cihly vyndat, řekli jsme si. Rychle se vytvořila demontážní skupina. Zatímco se tužila, odnesli jsme další lehčí topení a ani nás to moc nezničilo. Zatím se ukázalo, že rozdělat kamna není tak jednoduché. Posléze se tato činnost zadrhla a my se pokusili topení přenést v polorozloženém stavu. To jsme neměli dělat. Tíhou posouvajících se cihel se vybojil plech a kamna začala ztrácet tvar. Nakonec jsme tedy museli připsat topné těleso k povoleným ztrátám. Poslední kamna jsme už přesunuli bez problému. S vytahanýma rukama a vědomím dobře vykonané práce jsme potom spokojeně opouštěli kostel.

foto: Irena Lesáková

Marabu

Na oficiálních stránkách naší farnosti si můžete v sekci „aktuality“ prohlédnout další fotografie ze stěhování a rekonstrukce kostela (pozn. redakce).

Slovo nemocným

„Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebe i zemi.“

Ž 121,2

Když se podíváme kolem sebe a když mluvíme s lidmi, uvědomujeme si, že každý má nějaké bolesti a trápení; těch lidí, kteří si nemohou na nic stěžovat, je velmi málo. Nejčastěji si lidé stěžují na potíže tělesné, které mohou mít různé formy a také mohou být různě obtížné. Každý člověk se vyrovnává s nemocí jinak. Je to dáno hlavně jeho přístupem k obtížím, které nemoc provázejí. Někdo snáší obtíže vyrovnaně a pro jiného je všechno příliš těžké. Taková situace byla v lidské společnosti vždycky. Kristus Pán měl soucit s nemocnými a trpícími lidmi a často je uzdravoval a vyzýval všechny, kdo ho následovali, aby měli co nejvíc pochopení pro bolesti a trápení druhých lidí. Sliboval, že všechno, co udělá člověk pro potřebného bližního, má stejnou hodnotu, jako kdyby to udělal jemu a on že nikdy nezapomene na nic, čím někdo pomohl.

Pro každého člověka je nemoc zkouškou, ve které si uvědomí svoji slabost, křehkost svého života a skutečnost, že může kdykoliv náhle skončit. Tyto skutečnosti si uvědomuje člověk tím intenzivněji, čím je starší, protože bývá častěji nemocný a z jeho okolí odchází mnoho jeho známých a přátel. Když je nemoc dlouhá a je v ní hodně bolestí a nepříjemností, může na člověka padat nejistota, zda se uzdraví.

Důsledkem dlouhodobé nemoci může být také úzkost, která se týká budoucnosti, strachu ze ztráty soběstačnosti. Toto duševní rozpoložení může vést člověka k pocitu beznaděje, ztrátě důvěry v účinnost léčení a léků, může být přesvědčený, že svou nemocí druhé lidi obtěžuje, může však také začít reptat proti Bohu, ztrácet důvěru v jeho působení v životě. Lidé, kteří nemocného ošetřují, musí být na tyto stavy připravení, nevidět v nich projev neukázněnosti nebo zlého úmyslu, ale musí si uvědomovat, že bolest může být pro nemocného na hranici únosnosti. Musí být vyrovnaní a trpěliví, musí zapomínat na sebe a svoje problémy a musí chtít nemocného co nejdokonaleji pochopit a usnadnit mu život. Sílu k tomu mohou čerpat v modlitbě, při přijímání svátostí a v účasti na mši svaté. V nich dostanou dost sil, aby mohli splnit poslání, které mají, a aby nemocnému pomohli a nezatížili svoje svědomí.

Někteří nemocní prožívají dobra nemoci tak, že si v ní uvědomují, jak prožívali svůj život, co v něm bylo krásného, kolik tam bylo radostných období, kolik přátelských setkání. Když vzpomínají na průběh života, naplňuje je to vděčností a uvědomují si, že k lidskému životu však patří také bolest a snaží se ji prožívat vyrovnaně a s důvěrou v Boží pomoc. Takoví lidé jsou vděční za všechno, co jim někdo udělá a čím jim usnadní život. I oni sami jsou ochotni podle svých sil a možností prospívat lidem kolem sebe.

Žádný člověk neví, jak bude jeho život v budoucnosti probíhat, co ho čeká, s čím se bude muset vyrovnávat. Má být proto

ochotný pomáhat lidem, kteří jeho pomoc potřebují, snažit se je pochopit, protože tak může počítat s tím, že také jemu někdo pomůže, když to bude potřebovat. Nic z toho, co člověk dělá pro člověka, který trpí a potřebuje pomoc, nebude u Boha zapomenuto.

otec J. Šik

Z farní charity

ROZLOUČILI JSME SE . . .

O prázdninách byla povolána na věčnost naše dlouhodobá dobrovolnice paní *Marta Lorková*. Zemřela po dlouhém utrpení 23. července 2005 ve věku 80 let. Paní Marta Lorková byla ochotná, svědomitá a vytrvalá ve službě bližním. Vedle pomoci v naší farní charitě, kde pracovala od roku 1994, sloužila i dalším osamělým lidem. Rozloučili jsme se s ní při církevních obřadech na Ústředním hřbitově, kde poté byla uložena do rodinného hrobu. Modlíme se, aby jí Pán odplatil její obětavou a neokázalou službu.

POVODNĚ V RUMUNSKU

Všichni jsme svědky řady živelných pohrom dějících se blízko i daleko od nás. Chceme vás upozornit na nesmírně zlou situaci v Rumunsku, které letos postihla již čtvrtá vlna povodní. Státní rezervy byly vyčerpány při první vlně a nyní je situace v zasažených oblastech katastrofální, desetitisíce lidí přišly o všechno. Naše sdělovací prostředky se o této opakované pohromě v Rumunsku zmínily jen

okrajově. Sdružení Česká katolická charita vyhlásila sbírku *Charita pro Rumunsko*. Číslo konta u České spořitelny Praha 1 je 369-369369369/0800, *variabilní symbol* 101-Rumunsko. Vzpomeňme si na povodně v našich zemích v letech 1997 a 2002. Na zmírnění následků jsme dostávali pomoc i ze zahraničí. Nezapomeňme nyní na naše bližní v Rumunsku, jsou ve velmi zlé situaci. Z vašich finančních příspěvků do pokladničky farní charity jsme zatím na tento účel zaslali prostřednictvím Oblastní charity částku 7 000,- Kč. Prosíme, pomozte nám, abychom mohli poslat pro Rumunsko další peníze. Děkujeme předem za vaši štědrost.

KDO NÁM POMŮŽE . . .

V posledním čísle *Tomáška* (č. 9, roč. XI) jsme vás prosili o spolupráci při službě v naší farní charitě. V současné době naléhavě prosíme – nejlépe mladou a zdravou důchodkyni, která by byla ochotná věnovat jeden den v týdnu péči staré nemocné paní a pomohla tak doplnit péči rodiny a veřejných charitativních služeb. Předem děkujeme.

Dobrovolníci farní charity

Povídání

„Jú, ty schody vedou určitě až do nebe! Stačí je jen vyšlapat, vid', teto?!“ zaradoval se Matěj při průzkumné cestě do kostelní věže. Schodiště tajemně vrzalo a tetě v ruce cinkal velký svazek klíčů od kostela. „Těsně u nebe končí a kdo

zatahne za dlouhý provaz od zvonu, ten se možná dozvoní,“ zasmála se teta. „A teď pospěšme zpátky dolů, čeká nás spousta práce,“ pobídla teta Matěje a Klárku, sotva se ve věži porozhlédli. „Jaké práce?“ podivila se Klárka, „jsou přece prázdniny a to se chodí na výlety. A navíc jakápak práce v kostele, tady se přece lidé modlí a nechodí sem pracovat,“ durdila se. „Kdo chce na výlet, ten mi jistě pomůže, aby bylo vše dřív hotovo,“ zachovala klid teta, „nebo ty si myslíš, že se tu všechno uklízí samo?“ „Nikdy jsem o tom nepřemýšlela,“ řekla už smířlivěji Klárka, „tak co je vlastně zapotřebí udělat?“ „Vyhodit zvadlé květiny, pečlivě vyčistit vázy, aby do nich zahradník mohl naaranžovat nové. Ze svícňů seškrábat vosk, pak je namočit do horké vody a vycídit, aby se krásně leskly. Možná je budeme muset i rozmontovat. Umýt věčné světlo – mimochodem váží asi 10 kg. Tady tou osmimetrovou tyčí odstranit všechny pavučiny. Pak utřít prach ze všech soch, obrazů a dalších míst, kde by mohl být. Vyluxovat koberce a vytřít podlahu. Tady ten hodně zašlapaný koberec vytepotat. Okna jsem umyla před prázdninami a ani lavice nebudeme natírat diavou. Jenom doma ještě vyžehlíme oltářní plátna a mešní roucha pro kněze i ministranty, zajedeme na kole do městečka pro nově obšitý koberec a nakonec už jenom obějdeme s pohlednicí pro paní Bláhovou všechny z naší farnosti,“ vypočítávala teta úkoly. „Uf, začínám chápat, co znamená rčení 'práce jako na kostele'. Celá jsem se už jenom z tvého proslovu zpotila,“ a divadelním gestem si Klárka jakoby setřela

orosené čelo. „Paní Bláhová je ta paní v nemocnici?“ zajímal se Matěj. „Ano, musíme ji povzbudit, aby věděla, že na ni stále myslíme.“ „Včera jsem zaslechl pana Krpce jak říkal, že stačí naše modlitby, nač ještě posílat pohlednici,“ pokračoval Matěj, „nemuseli bychom aspoň všechny objíždět.“ „Modlitby jsou důležité, ale nestačí, musíme jí i jinak dát najevo, že má svou farní rodinu, že není sama. A teď do práce, ať zítra můžeme na výlet,“ uzavřela teta a zapnula vysavač.

Jarka Cýrusová

Tábor Světlušek

Nikelen 2005

Vázení rodiče, prarodiče, příbuzní a kamarádi, jsme rády, že si uděláte chvilku a přečtete si následujících pár řádků, které Vás zavedou na začátek prázdnin k Lísku u Bystřice nad Pernštejnem, kde jsme letos strávily krásný, byť trochu upršený táborový týden.

Malý palouk u lesa se každý den změnil v jeden z pěti obydlených světadílů naší Země. Postupně jsme se ocitly v Americe, Austrálii, Africe, Asii a konečně i u nás v Evropě. Měly jsme možnost seznámit se s různými zeměmi a dozvědět se o nich mnoho informací, které jsme pak využily ve večerních vědomostních hrátkách.

Ačkoli vše vypadá dosti náročně, nechte se zmást. Světadíly jsme poznávaly pomocí her, vyprávění nebo zpráv a někdy

jsme se v cizích končinách ocitly přímo mezi domorodci.

Mnoho her, zvláště těch etapových, nám pomohlo získat potřebné informace o hledaném kontinentu NIKELLEN, kde žijí LAENKOVÉ a kam se záhadným způsobem ztrácely nejen známé osobnosti, ale i některé účastnice našeho tábora. Nakonec se nám tento světadíl podařilo objevit a také zachránit všechny unesené kamarádky.

Tábor pro nás byl příjemným zážitkem, i když zpočátku přšelo a v nejednom stanu jsme občas našly pár nevítaných hostů v podobě broučků a pavouků. Proto se těšíme na další společné táborové dobrodružství.

*Za světluší vedení
Maruška Zbořilová*

Tábor skautek

Moncayo 2005

Stateční rytíři z nejrůznějších končin španělských sjeli se letos do lesů mezi Kněžicí a Jestřebím v malebném koutku Vysočiny, aby tu v týpkách společně strávili tři týdny, bojovali statečně za svého krále a ochránili udatného Rolanda.

Jestli se Vám zdá celé souvětí poněkud nelogické, vůbec se neděste. Ve stanech tee-pee nežili pouze indiáni, ale dokáží si je postavit i Severky. A každoročně dlouho očekávaný tábor se letos nesl v bojovném

duchu, kdy se proti sobě postavila vojska Francie a Španělska v čele s Rolandem. Kromě bitev a jiných soutěží, kde jsme si navzájem poměřovaly své síly, došlo i na velkolepý turnaj, umělecký tanec ve vlastnoručně vyrobených dobových róbách a nakonec samozřejmě taky na vítěznou hostinu.

Tábor však není tvořen jen etapou, ale i různými soutěžemi a hrami pro pobavení. Pár slunečných dnů jsme využily k vodním hrátkám v nedalekém rybníku, občas se táborová louka změnila v hřiště na softball a v osobním volnu došlo i na volejbal a ringo. Ani o prázdninách se nám nevyhnulo učení, ale naštěstí v docela jiné podobě než ve škole. Umíte si představit, že by paní učitelky vykládaly o uzlování, historii skautingu nebo šifrování?

Nesmíme však opomenout ani tu duchovnější stránku tábora. Návštěva našeho pana faráře a P. Jirky Veselého nám umožnila prožít mši svatou v přírodě a každý den jsme ráno a večer svěřily všechny naše zážitky, díky i přání do rukou Božích.

Věřím, že celé tři týdny neznamenal pro holky jen možnost odjet z Brna a blbnout se svými vrstevnicemi. Nezapomenutelné je především souznění s přírodou, přátelství, která se jen tak nevytratí a možnost poznat zase o něco lépe sama sebe.

*Za skautské vedení
Veronika Veverka Motáčková*

Bystré hlavy

Milé bystré hlavy, možná jdu na vás hnedka v září s trošičku těžkým úkolem, ale myslím, že to zvládnete. Jistě víte, že tuto středu máme všichni volno, protože je slavnost sv. Václava a zároveň státní svátek. A možná tušíte, že se v tento den zpívá v kostele

2	11	3	13	7	11	4	5	6	3	10	2	8	12
5	H	9	11	3	6								

(vizte tajenku). Abyste si tento starodávný zpěv připomněli, dejte se do následujícího úkolu. Tajenku vyluštíte tak, že za jednotlivá čísla doplníte písmenka z následujících pomocných řádků, do kterých ovšem musíte doplnit jména jednotlivých svatých (jedno písmeno je buď jedno číslo nebo pomlčka).

Pomůcka: V sedmé sloce tohoto zpěvu se vzývají všichni svatí, jmenovitě potom tito:

svatý 10 * * * .....svatý, jemuž je zasvěcena katedrála v Praze

svatý * 9 * * * * 13 * ..... svátek slavíme 6. června

svatý * * 8 * * * * * .. obnovil klášter ve sv. Mořici, spolu s rodinou utopen francským vojskem ve studni

svatý * 11 * * 7 * * ..... první opat Sázavského kláštera

svatý 1 * * * * * ..... neboli Adalbert, z rodu Slavníkovců, bratr sv. Radima

svatý * * * * * * * * * 5 * 12 ..... patron zpovědníků

svatá 6 * * * * * ..... babička sv. Václava

a v novějších vydáních najdete také

svatá 3 * * * * * .... dcera krále Přemysla Otakara I., založila v Praze klášter klarisek

svatý * * * * 2 * * * 4 * * * * .... svatořečen v Olomouci 21. 5. 1995 papežem Janem Pavlem II.

a končí to svatý Václave, Kriste eleison.

Kdybyste si snad nevěděli rady, podívejte se do kancionálu, píseň 830 B ...

Scampi